

prima instanță: V. Sandu
instanța de apel: M. Guzun, N. Simciuc, Iu. Cotruță

dosarul nr. 2ra-1764/17

ÎNCHEIERE

27 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobănenau
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Agenția „Moldsilva”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Eugeniu Nazaria împotriva Agenției „Moldsilva”, intervenient accesoriu Ivan Roadedeal cu privire la anularea ordinului de sancționare, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către Agenția „Moldsilva” și menținută hotărârea Judecătoriei Centru municipiul Chișinău din 14 decembrie 2016

constată:

La 20 mai 2015, Eugeniu Nazaria a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției „Moldsilva” cu privire la anularea ordinului de sancționare, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 13 Personal din 25 februarie 2015 „Cu privire la eliberarea dlui Eugeniu Nazaria”, a fost încetat cu el contractul individual de muncă nr. 3a din 11 martie 2008, în temeiul art. 83 alin. (3) Codul muncii.

Menționează că nu este de acord cu ordinul enunțat, indicând că în funcția de director al Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni a fost angajat prin transfer în anul 2005, prin ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 13-c din 10 martie 2005, fiind încheiat contractul individual de muncă nr. 04 din 10 martie 2005, pe un termen de 5 ani și contractul de răspundere materială individuală nr. 04 din

10 martie 2005 și Instrucția de funcție a directorului Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni.

Afirmă că în anul 2008, a fost încheiat un nou contract individual de muncă nr. 3a din 11 martie 2008, care ulterior, prin acordul adițional nr. 3a-3 din 20 noiembrie 2012, a fost prelungit până la 11 martie 2017.

Relevă că pe parcursul activității în funcția de director al Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni, care pe parcurs a devenit una din cele mai profitabile subdiviziuni ale Agenției „Moldsilva”, fiind decorat cu diverse diplome de onoare și de excelență, prin Decretul Președintelui RM nr. 449-VII din 28 decembrie 2012, a fost, personal, decorat cu ordinul „Gloria Muncii”, pentru merite în dezvoltarea durabilă a gospodăriei silvice, contribuție la extinderea suprafețelor ocupate de păduri și activitate intensă de ocrotire a naturii.

La fel, în anul 2012, în semn de recunoștință pentru activitatea sânguincioasă spre binele și întru mărirea Bisericii ortodoxe din Moldova, prin brevetul nr. 036, Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove i-a acordat ordinul „Cuv. Paisie Velicicovski de gr. II”.

Invocă că la emiterea ordinului nr. 13 personal din 25 februarie 2015, de către Agenția „Moldsilva” i-au fost încălcate prevederile art. 20-22, 26, 43 alin. (1) și (2) și 52 din Constituția RM, precum și art. 10 alin. (2) lit. d), 81 și 82 lit. f) Codul muncii, fapt confirmat prin scrisoarea nr. N-340/15 din 18 martie 2015 și procesul-verbal de control seria IM nr. C-2015-PV-590 din 17 martie 2015, întocmit de Inspectoratul de Stat al Muncii.

Menționează că toate aceste ilegalități au dus la înrăutățirea stării psihice și a sănătății, fiind nevoit să primească mai multe tratamente pentru ameliorarea sănătății.

Sușține că i-a fost lezată onoarea și demnitatea, fiind înjosit în fața colegilor de serviciu, a prietenilor și rudelor.

Solicită anularea ordinului nr. 13 Personal din 25 februarie 2015 emis de Agenția „Moldsilva”, restabilirea sa în funcția de director al Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni, începând cu 25 februarie 2015 și încasarea de la Agenția „Moldsilva” a salariului pentru perioada absenței forțate de la serviciu, a sumei de 500000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 10 octombrie 2016 a fost atras în proces Ivan Roadedeal, în calitate de intervenient accesoriu.

Pe parcursul examinării cauzei Eugeniu Nazaria și-a concretizat pretențiile, solicitând anularea ordinului Agenției „Moldsilva” nr. 13 Personal din 25 februarie 2015, restabilirea sa în funcția de director al Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni, începând cu 25 februarie 2015 și încasarea de la Agenția „Moldsilva” salariul pentru perioada absenței forțate de la serviciu în sumă de 259429,06 lei, a sumei de 500000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor suportate pe parcursul examinării cauzei în sumă de 3458,31 lei și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 14 decembrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 13 Personal din 25 februarie 2015 „Cu privire la eliberarea dlui Eugeniu Nazaria” ca fiind emis ilegal, a fost restabilit Eugeniu Nazaria în funcția de director al Întreprinderii de Stat Silvo-Cinegetice Strășeni, începând cu 25 februarie 2015 și au fost încasate de la Agenția „Moldsilva” în beneficiul lui Eugeniu Nazaria salariul pentru absența forțată de la lucru începând cu 28 decembrie 2015 până la 14 decembrie 2016, pentru perioada de 11 luni 16 zile, în mărime de 138691,06 lei, suma de 12034,36 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2017 a fost respins apelul declarat de către Agenția „Moldsilva” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 27 iulie 2017, Agenția „Moldsilva” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Menționează că la 25 februarie 2015, Agenția „Moldsilva” a emis ordinul nr. 13 Personal „Cu privire la eliberarea din funcție a dlui Eugeniu Nazaria”, director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”, în legătură cu expirarea mandatului de deputat a lui Simion Girșciuc.

Susține că de fapt, Eugeniu Nazaria a fost angajat în funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”, prin ordinul nr. 13-c din 10 martie 2005, cu încheierea contractului individual de muncă nr. 04 din 10 martie 2005. Ulterior, a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 3a din 11 martie 2008, valabilitatea contractului fiind până la 11 martie 2013.

Afirmă că la 13 iulie 2010, prin ordinul nr. 86, Eugeniu Nazaria a fost eliberat din funcția menționată, însă, ulterior, prin hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 19 ianuarie 2011 ordinul de eliberare a fost anulat, iar Eugeniu Nazaria a fost restabilit în funcție.

Relevă că în perioada de eliberare din funcție a lui Eugeniu Nazaria, funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni” a fost exercitată de Simion Grișciuc, ordinul nr. 102-C din 29 iulie 2010, contract individual de muncă nr. 12/10 din 08 iunie 2010, ulterior prelungit până la 08 iunie 2015.

Invocă că la 17 martie 2011, prin ordinul nr. 22/1-c, relațiile de muncă cu Simion Grișciuc au fost suspendate în legătură cu accederea în funcția de deputat, iar în perioada 16 ianuarie - 17 martie 2011, acesta s-a aflat în concediu medical. Astfel, a fost imposibilă eliberarea din funcție în legătură cu restabilirea lui Eugeniu Nazaria pe data de 19 ianuarie 2011.

Mai invocă că începând cu luna mai 2011, Eugeniu Nazaria a fost restabilit în funcție, însă ulterior, când a fost prelungită durata contractului individual de

muncă cu Eugeniu Nazaria, prin acordul adițional nr. 3a-3 din 20 decembrie 2012 până la data de 11 martie 2017, nu s-a luat în considerare suspendarea din funcție a lui Simion Grișciuc.

Declară că la 05 mai 2014, prin ordinul nr. 25-personal, Eugeniu Nazaria a fost eliberat din funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”, iar începând cu 06 mai 2014, prin ordinul nr. 37-personal, în funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni” a fost numit Ștefan Vlasî.

Menționează că în legătură cu restabilirea în funcție a lui Eugeniu Nazaria în baza hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 februarie 2015, prin ordinul nr. 12-personal din 25 februarie 2015, Ștefan Vlasî a fost eliberat din funcție.

Susține că prin ordinul nr. 04-personal din 15 ianuarie 2015 Simion Grișciuc a fost reîncadrat în muncă, însă în temeiul ordinelor nr. 3 din 15 ianuarie 2015 și nr.11 din 11 februarie 2015, Simion Grișciuc s-a aflat în concediu.

Afirmă că în legătură cu restabilirea în funcție a lui Eugeniu Nazaria în baza hotărârii Judecătorei Centru mun. Chișinău din 24 februarie 2015, anulată prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iulie 2015, Agenția „Moldsilva” a emis ordinul nr. 11 personal din 25 februarie 2015.

Relevă că având în vedere faptul că la prelungirea duratei contractului individual de muncă cu Eugeniu Nazaria până la 11 martie 2017 i-au fost încălcate drepturile lui Simion Grișciuc, Agenția „Moldsilva” a emis ordinul nr. 13-personal din 25 februarie 2015, prin care s-a dispus eliberarea lui Eugeniu Nazaria din funcția de director al ÎS „Întreprinderea silvo-cinegetică Strășeni”.

Invocă că nu este de acord cu constatarea instanței de apel, care consideră întemeiată concluzia primei instanțe precum că ordinul Agenției „Moldsilva” nr. 13-personal din 25 februarie 2015 a fost emis ilegal, contrar prevederilor art. 83 alin. (3) Codul muncii, astfel, Agenția „Moldsilva” privându-l pe Eugeniu Nazaria de dreptul de a munci și nu i-a acordat acestuia munca prevăzută în contractul individual de muncă nr. 3a din 11 martie 2008.

Mai invocă că instanța de apel a făcut trimitere la prevederile art. 86 alin. (1) lit. f) și o) Codul muncii care nu sunt aplicabile în speță. Or, norma invocată reglementează încetarea relațiilor de muncă ca urmare a concedierii din funcție, însă Eugeniu Nazaria, conform ordinului nr. 13-personal din 25 februarie 2015, a fost eliberat din funcție în circumstanțe care nu depind de voința părților.

La 21 septembrie 2017, Eugeniu Nazaria a depus referință la cererea de recurs declarată de Agenția „Moldsilva” împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 6 iunie 2017, prin care a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, instanța de apel a expediat copia deciziei în adresa

recurentei la data de 10 iulie 2017 (f. d. 203), iar aceasta a depus cererea de recurs la data de 27 iulie 2017 (f. d. 210).

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Agenția „Moldsilva” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Agenția „Moldsilva”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Agenției „Moldsilva” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Agenției „Moldsilva” se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobănenau

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță